

Nr 409

Av herr **Wikner m. fl.**, *angående den reglerade älgjakten.*

Inför det sista av de tre försöksåren med enbart reglerad älgjakt i Kronobergs och Västmanlands län önskar vi fästa riksdagens uppmärksamhet på en del av de orimligheter och orättvisor som medföljt systemet. Redan långt innan försöken bestämdes var motståndet bland jägarna stort, inte minst därför att de aldrig upplysts om vad en reglerad älgjakt skulle innebära, vare sig ur jaktlig, ekonomisk eller trivselsynpunkt. För den överväldigande majoriteten av jägarna var bestämmelsen både överraskande och oväntad, eftersom de inte ens beretts tillfälle att yttra sig om den utan detta helt överlätits åt ombud vid årsmöten med resp. länsjaktvårdsföreningar.

Vad jägarna i allmänhet fått reda på var icke styrkta påståenden om att en reglerad älgjakt skulle innebära rättvisare jakt och en bättre älgvård. De många jägare och markägare vilka protesterade mot denna nyordnings införande utestängdes från alla möjligheter att framföra sina åsikter genom att hela ärendet överläts till länsjaktvårdsföreningarnas årsmöten och utan att frågan varit uppe till någon nämnvärd debatt ute i bygderna innan beslut fattades. Kungl. Maj:t gjorde dock genom sitt kungl. brev av den 16 december 1966 avsevärda förbättringar i det ursprungliga regleringsförslaget.

Resultaten av de två årens försöksverksamhet med enbart reglerad älgjakt har besannat de värsta farhågorna. Motståndet bland bygdejägarna är stort mot fortsatt reglerad jakt. Från många mindre markägare och jaktmarkslösa jägare har man i praktiken skilt bort jakträdden från markträdden eller utestängt dem från vidare jakt. Avskjutningen har blivit en ren parodi på rättvisa, eftersom de älgrika småmarkerna fått en betydligt minskad tilldelning av älgstammen jämfört med senare års avskjutning, medan större, ofta älgfattiga marker, fått en förhållandevis hög tilldelning. Härtill kommer en ökad otrivsel i markerna med denna långa älgjaktstid och med den för de flesta jägare osmakligt höga kalvavskjutningen.

Det är ett jägarkrav att inga nya försök med reglerad älgjakt sker utan att en grundlig och fullständig undersökning först utföres. Resultaten av denna undersökning med klart redovisade fakta måste sedan först föreläggas jägarnas organisationer.

En mycket stor majoritet av jägarna är negativa inte enbart till den reglerade älgjakten utan till all form av licensjakt, varför ett önskemål vore att denna jaktform i allt mindre grad tillämpades och att alla jägare och markägare behandlas lika med samma jakttider.

Vi anser att resultatet har blivit orättvist i jaktmarkerna, med ökad otrivsel och

en betydligt försämrad ekonomi för främst de mindre markägarna, vilkas marker nu blivit nästan värdelösa.

Med hänvisning till vad här ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta

att innan nya försök med reglerad älgjakt i länen genomföres en grundlig och fullständig undersökning först bör utföras, samt

att jägarorganisationernas medlemmar i större utsträckning än hittills får möjlighet att uttala sig om denna jaktform.

Stockholm den 27 januari 1969

V. Wikner (s)

Sven Lindberg (s)

Birger Nilsson (s)

i Östersund

Gunnar Eskilsson (s)

Bengt Fagerlund (s)

John Lundberg (s)
